

Som framgår av överskriften, skulle vi denna morgon ta oss österut. Den gode läsaren bör därvid inte tänka på Ryssland och Stalin, utan våra näsor skulle peka mot Rinneback istället. Detta genom att följa Kävlingeåns fåra uppströms.

Klockan 09.00 samlades vi, som rutinen bjuder, i ett härligt väder, i Kävlinges Folkpark. Många bilar hade anlänt, vilket tyder på ett växande intresse för våra utflykter.

Själva vandringen är anpassad för våra äldre ben och kräver ingen säeschild kondition. Ett trevligt sällskap dessutom kan man inte säga nej till. Fortfarande gäller regeln, att de som inte har bil, får skjutas av någon, som de önskar åka med. Plats finns alltid i bilarna, och det kostar ingenting. Däremot får den djärve vandraren ha med sig kaffekassen + tilltugg till sitt kaffe. Detta, är den enda utrustningen, i princip.

Nåväl, vi startade dagens tur i våra bilar som vi parkerade i den närliggande Rundelsgatan, då den var lämplig för dagens start. Rundelsgatans hus visade upp sina vackra fasader i söderläge, med välskötta gräsmattor och vackra blomsterrabatter. De, som bor här, ha också en förnämlig utsikt över Kävlingeån, som visar upp en särdeles leende natur med sina träd och ängar, vilka också är kuperade med kraftiga höjdskillnader.

Vi började att betrakta den nerlagda Glacéfabriken, en gång en av Europas största i sitt slag. Tyvärr är den ruin idag som fabrik. Vi går vidare och följer den nya promenaden som har blivit en mycket fin promenadgång. Vi hade tänkt att idag gå igenom den nya tunneln under väg 108. Tyvärr, var vattenståndet i ån för högt, för att idka genomfart via tunneln. Vi klarade av det hela på annat sätt.

Snart hade vi, under stilla samspråk, kommit en god bit på väg mot Den rivna Polystyrénfabriken där vi kunde konstatera, att det var en smula ödsligt på platsen bortsett från den, för ett tiotal år sedan, byggda scoutstugan. Gångbron över ån var renoverad, och uppväckte många minnen hos de närvarande. Ängen, söder om bron, på andra sidan ån, hade varit ett hjärt tillhåll för dåtidens ungdom. Detta innan 1943, då baden upphörde på grund av giftiga utsläpp från vissa industrier uppströms.

Själva ån har vid detta ställe en historisk bakgrund. Vi skriver nu 1676. Carl den XI regerade Sverige, medan Skåne tillhörde danskarna. 1676 hade danskarna inskeppat sig till Skåne i juni månad. Efter en baksmälla för danskarna vid Helsingborg drog dessa sig ner mot Kävlinge vars brö de brände. De jagade Carl den elfte. Då de inte kunde komma över den brända bron lade de sig i bakhåll i Benstorp mellan Lilla Harrie och Örtofta. Sedan flyttade de sig till nya ställningar vid Skälshög nära Odatslöv. På detta sätt kom de nära de svenske ungefär söder om den nu så taktiskt viktiga ån. Carls manskap hade decimerats av köld och hunger från 14000 man till ca 8000. Avgörandets stund var nu inne. Det blev en avgörande drabbning för Skånes del. Carl beslöt sig redan den 29 november att övergå den isbelagda ån vid Rinnebacksmölla någon km väster om V.Hoby. Överfången skedde, i skydd av mörkret, mellan kl 4-5 på morgonen den 4 december. Danskarna var inte på alerten och fattade förserf att hela svenska armeen var på samma sida som de själva. Överföringen av 8000 man tusentals hästar och många kanoner och en stor tross kunde inte utföras på någon timme. Danskarnas förposter hade varit försumliga, men de kunde dock snabbt gruppera sig mot de framilande svenskarna. Istället för att söka avgörandet på landsvägen beslöt de svenske att ila mot Lund, där höjderna kunde ge stöd mot danskarnas anfall. Danskarna hade samma tanke och plötsligt stod ~~20000~~ 20.000 man emot varann. Slaget var blodigt. Klockan 12.30 flydde de danske mot Kävlingeån. De hade en övergång på isen i sina tankar. Det blev en katastrof. Isen brast under hästar ryttare och allt vad de medförde. Allt försvann. Under natten frös ån till och ett dåtida vittne som på morgonen såg på ån fick en chock då han såg de döda männen och hästarna i isens famntag. Som vi vet vann svenskarna medan detta gigantiska blodbad kostade 5000 danskar och 3000 svenskar livet. Därmed var Skåne svenskt och har så förblivit.